

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

Jan Malik:

ŽOGICA MAROGICA

Prevod: Pavel Holeček

Režija: Jože Pengov (1951)

Obnova predstave: Matjaž Loboda

Zasnova in izdelava lutk: Ajša Pengov

Zasnova scene: Ernest Franz

Glasba: Bojan Adamič

Izdelava scene: Lado Skrušny

Nastopajo:

Pripovedovalka: Irena Zubalič Žan

Žogica Marogica: Urška Hlebec – vodi Breda Hrovatin

Babica: Nadja Vidmar – vodi Peter Dougan

Dedek: Iztok Jereb – vodi Marko Velkavrh

Zmaj Tolovaj: Božo Vovk – vodi Jernej Slapernik

Stražnik: Karel Brišnik – vodi Jernej Slapernik

Vojak: Brane Vižintin – vodi Breda Hrovatin

Čuvaj: Božo Vovk – vodi Jernej Slapernik

Strašilo Motovilo: Karel Brišnik – vodi Breda Hrovatin

Kužek Postružek: Brane Vižintin – vodi Jernej Slapernik

Ptiček Kraljiček: Irena Zubalič Žan – vodi Breda Hrovatin

1. zmajček: Karel Brišnik – vodi Jernej Slapernik

2. zmajček: Brane Vižintin – vodi Breda Hrovatin

3. zmajček: Irena Zubalič Žan – vodi Jernej Slapernik

Vodja predstave: Zvone Urbič

Lučni mojster: Božo Miler

Odrska tehnika: Tomislav Bevanda, Danilo Korelec, Slavko Milošič, Andrej Slinkar,

Iztok Vrhovnik

Premiera: 31. marec 1951

Lutkovno gledališče Ljubljana – sezona 2003/2004

Čisto na koncu mesta je stala hišica, majhna kot kletka, čista kot jutranja rosa in ljubka kot cvetlica. V tej hišici sta živila dolgo vrsto let dedek in babica. Otrok nista imela in sta bila kar sama – dokler ni nekega dne skozi okno priletela žoga. Pa ne taka navadna. Imela je roke, imela je noge, usta, oči in bila je tako lepo marogasta. Zato sta ji dala ime žogica Marogica.

Potem je priletel zmaj Tolovaj in odnesel žogico v svoje gnezdo ... In potem so prišli otroci in pomagali dedku in babici rešiti Marogico. Prihajali so leto za letom. Za njimi so prišli njihovi otroci in njihovih otrok otroci, z očki in mamicami, dedki in babicami ... In še vedno prihajajo.

ŽOGICA MAROGICA

je bila rojena daljnega leta 1936 v Pragi pod peresom znamenitega češkega lutkarja Jana Malika in hitro začela svoje neverjetno uspešno potovanje po evropskih in ameriških lutkovnih odrih. Po zaslugi **Jožeta Pengova**, režiserja, dramaturga, igralca, pisca, prevajalca in publicista, ki je med letoma 1950 in 1968 postavil temelje sodobni slovenski lutkovni umetnosti (Zvezdica Zaspanka, Ostržek, Volk in kozlički, Mali strah Bavbav, Mala čarovnica, Sinja ptica ...), je ta ljubezniva lutkovna igra že leta 1951 (kmalu po rojstvu našega gledališča) našla pot tudi na ljubljanski marionetni oder. Na mah je osvojila mlado in staro. V zgodbi gre v bistvu za star pravljичni motiv (hudobni zmaj ugrabi princesko) v novi, sveži preobleki. In v čem je skrivnost njene nenavadne priljubljenosti? V vsakdanji preprostosti, v toplini in neposrednosti s katero pritegne k sodelovanju male pomagače in ogreje duše, srca in dlani gledalcev vseh starosti.

Za naše gledališče in za slovensko lutkarstvo je premiera Žogice Marogice pomenila izrazit korak v novo lutkovno umetnost tako v vsebinskem, dramaturškem kot v tehničnem smislu. Pravlјica je postavljena v svet otrokovega pravljичnega vsakdana. Nova tehnična pridobitev - tekoči trak pa je omogočila dramaturgijo potovanja. S tem je dogajanje postalo bolj povezano in bolj dinamično, brez nepotrebnih »mrtvih« scenskih sprememb, ki motijo otrokovo pozornost.

Žogica Marogica je z leti postala del železnega repertoarja Lutkovnega gledališča Ljubljana in je že zdavnaj prekoračila število 1000 ponovitev. Danes gre za »lutkotečno« uprizoritev, ki v naši kulturni zavesti predstavlja nekakšen most med tradicijo in sodobnostjo. Če smo ji po mnogih letih nastopanja kdaj hoteli privoščiti malo počitka, je njeno vrnitev vedno znova zahtevala publika. Otroci prihajajo, da bi dedku in babici pomagali odpihniti zmaja Tolovaja, njihovi starši in stari starši pa obujat prijazne spomine na svojo mladost. Žogica Marogica je preprosto fenomen za katerega upamo in verjamemo, da bo trajal še dolgo.

Matjaž Loboda